

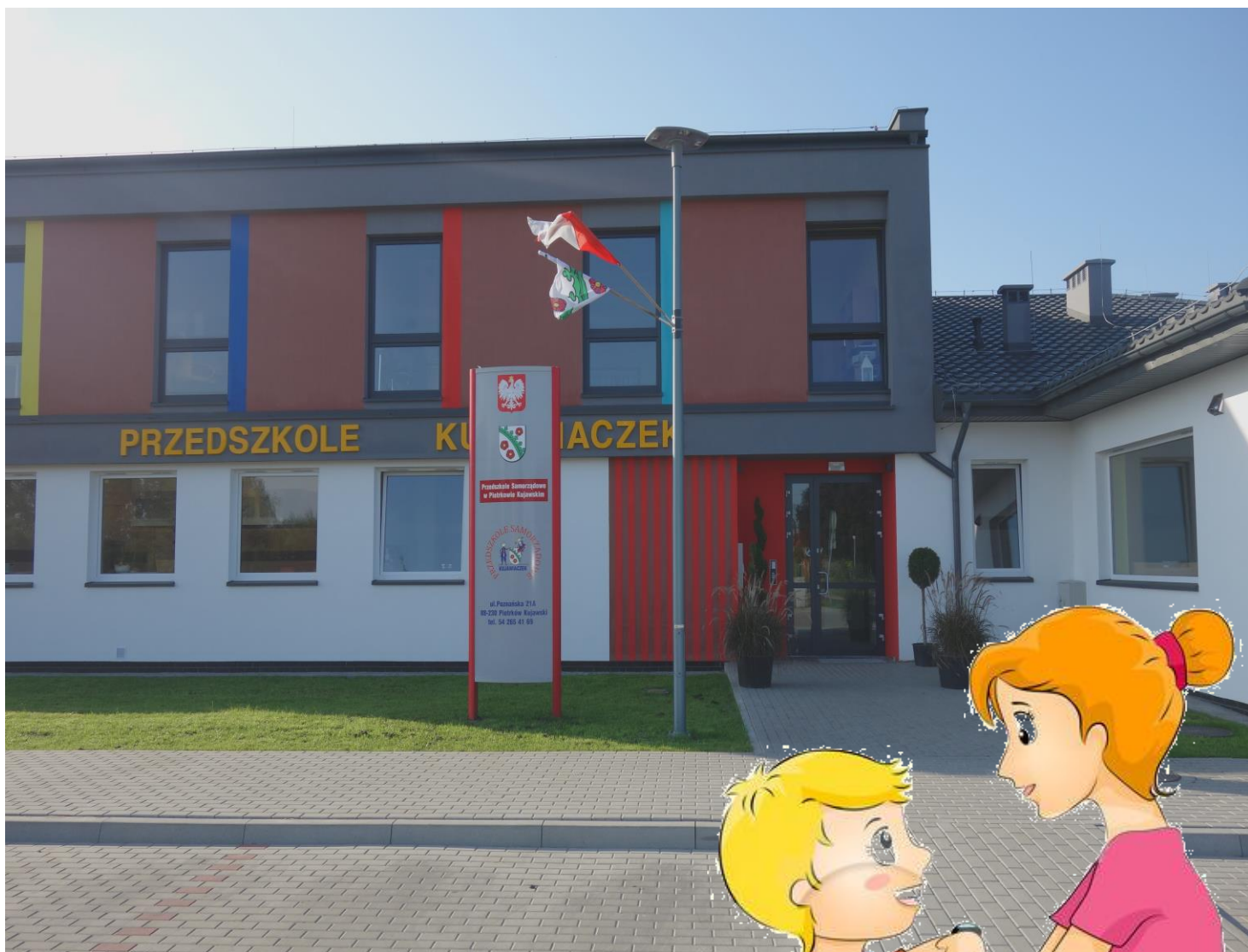
PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE "KUJAWIACZEK"

88-230 Piotrków Kujawski ul. Poznańska 21A tel./ fax (054)26 54 169

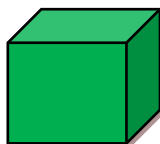
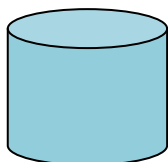
e-mail: przedszkole@piotrkowkujawski.pl

www.przedszkolekujawiaczek.dlaprzedszkoli.eu

GAZETKA PRZEDSZKOLAKA

NR 1 / Październik 2018

SPIS TREŚCI

I. KONKURSY

1. Konkurs „Jesienny Ludzik”.

II. KALENDARIUM

1. To już za nami....
 - a) Dzień Przedszkolaka
 - b) Przedszkolaki poznają jesień
 - c) Konkurs recytatorski „A Ty jesteś Polak mały”
 - d) Dzień Edukacji Narodowej
2. To przed nami....

III. O CZYM RODZICE WIEDZIEĆ POWINNI

1. Przedszkolak – Mały Patriota
2. Agresja wśród dzieci
3. Znaczenie granic w wychowaniu dziecka.
4. Wspólny front – współpraca rodziców z nauczycielem
5. Ja też tutaj jestem. Rodzeństwo dziecka z niepełnosprawnością.
6. Jak umilić jesień....
7. Czytajmy dzieciom.

IV. KĄCIK LOGOPEDYCZNY

1. Wspomaganie rozwoju mowy dziecka.
2. Jak wzbogacać słownictwo dziecka.
3. Ćwiczenia buzi i języka wspomagające rozwój mowy dziecka:

V. WIEŚCI Z GRUP

KONKURSY KONKURSY

Drogie Dzieci i Drodzy Rodzice. Zapraszamy Was do udziału w konkursach, które organizuje Zespół Gazetki Przedszkolaka. Celem konkursów jest wspólna, rodziców i dziecka, praca połączona z zabawą. Nagrody czekają.

W pierwszym numerze Gazetki ogłaszamy konkurs pt. „Jesienny Ludzik”. Jest to dowolna praca plastyczna o charakterze przestrzennym. Do jej wykonania należy użyć różnorodnego materiału przyrodniczego. Wykonanej pracy należy nadać imię. Prace należy składać do u wychowawców grup do **20 listopada**. Do pracy należy dołączyć karteczkę z imieniem Ludzika, imieniem i nazwiskiem autora.

Zespół redakcyjny

Kochane Dzieci i drodzy Rodzice!

Mija drugi miesiąc nowego roku szkolnego 2018/2019. Dla niektórych nas to kolejny rok, kolejne wyzwanie. Czekają nas jesień, uroczystości przedszkolne, dalej Gwiazdka, Nowy Rok i zanim się obejrzymy Wielkanoc, wiosna i koniec roku. Jednak, jak pisze w swoim wierszu Wisława Szymborska, „nic dwa razy się nie zdarza”. Każdy rok, choć wypełniony tymi samymi tradycjami i rytuałami, jest inny. Spotykamy innych ludzi na swojej drodze, mamy nowe dzieci, planujemy nowe projekty, innowacje, wykorzystujemy nowe wiadomości zdobyte na kursach, warsztatach i szkoleniach. Staramy się aby efektywność pracy była jak najwyższa, a dzieci jak najlepiej przygotowane do rozpoczęcia edukacji w szkole, by stawały się samodzielne i nabywały umiejętności społeczne. Oczywiście nie byłoby to możliwe bez współpracy z Wami drodzy Rodzice. Tylko wspólnym wysiłkiem można osiągnąć najlepsze efekty założonych celów. Niech wszystkim nam przyświeca jeden cel: dobro i rozwój dzieci. Nie zapominajmy o tym, jesteśmy tu dla naszych najmłodszych!

Zatem jeszcze raz wszystkiego dobrego, wspólnego działania, wytrwałości, zaangażowania i wspólniejszej współpracy na nowy rok przedszkolny.

Dyrektor – Katarzyna Ulewicz

Kalendarium

To już za nami.....

25 września - Dzień Przedszkolaka

Chcemy, żeby ten dzień kojarzył się dzieciom z radością, zabawą, atrakcjami, niespodziankami. W tym roku nam się udało. Było miło, wesoło i radośnie. Dużo pozytywnych emocji dostarczył dzieciom pokaz cyrkowo-iluzjonistyczny. Były świadkami czarów, magii i iluzji. Potem był czas na niespodzianki, upominki i zabawę. Wspólne zdjęcie z Panem Burmistrzem, który świętował razem z nami, zakończyło ten miły dzień.

Przedszkolaki poznają jesienny las...

W pierwszych dniach października, wykorzystując piękną, słoneczną pogodę przedszkolaki wyruszyły na wędrowkę po jesiennym lesie w miejscowości Świesz. Spacer leśnymi duktami, szukanie oznak jesieni a przede wszystkim zbieranie darów lasu były dla dzieci wspaniałą lekcją żywej przyrody. Po wesołych zabawach nadszedł czas na wyczekiwany piknik na świeżym powietrzu. Harce i świeże powietrze sprawiły, że apetyty dopisywały wszystkim dzieciom.

Z lasu wszyscy wrócili szczęśliwi, z torbami pełnymi jesiennych darów, niestety brakło wśród nich smacznych grzybków, nie widzieliśmy nawet muchomorka.

Konkurs recytatorski „A Ty jesteś Polak mały”

16 października odbył się konkurs recytatorski. Udział w nim brały dzieci 4 i 5 letnie. Publiczność i jury mieli przyjemność wysłuchać pięknych interpretacji wierszy o tematyce patriotycznej. Mimo tremy, pokonując barierę lęku, do rywalizacji stanęło 16 przedszkolaków z grupy „Jagódki”, „Słoneczka”, „Motyle” i „Muchomorki”. Jury w składzie pani logopeda, przedstawiciel biblioteki i przedstawiciel rodziców nie miało łatwego wyboru i po burzliwej naradzie przyznało:

W grupie wiekowej 4-latki:

I miejsce **Filipowi Tyczkowskiemu** z grupy „Jagódki” za recytację wiersza „Rota małego Polaka”

II miejsce **Sarze Smentek** za recytację wiersza „Polska jest wspaniała,, .

W grupie wiekowej 5 latki:

I miejsce zajęła **Marcelina Sikorska** z grupy „Muchomorki”, za recytację wiersza „11 listopada”

II miejsce **Gabrysia Pawikowska** z grupy „Słoneczka” za recytację wiersza „Twój dom,,

III miejsce *ex aequo* zajęli:

Franciszka Pietrzak z grupy „Motyle”, za recytację wiersza „Polska”

Lenka Kotas i Oskar Zaborowski z grupy „Muchomorki” za recytację wiersza „Niepodległość”

Wszystkim uczestnikom gratulujemy, dziękujemy za udział w konkursie i życzymy dalszych sukcesów.

*„Zacną rzeczą jest uczyć się,
lecz jeszcze zacniejszą – nauczać”
(M. Twain)*

Dzień Edukacji Narodowej

Odpowiadając na zaproszenie dzieci, goście oraz wszyscy pracownicy przedszkola przybyli na uroczystość z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Każda z grup przygotowała z tej okazji krótki występ artystyczny oraz upominki. Dzieci w ten sposób podziękowały za opiekę, wychowanie, naukę, troskliwe ramiona, dobre rady, czyste sale, smaczne posiłki.

Podziękowania skierowane były również do emerytowanych pracowników przedszkola. Obecny na uroczystości Burmistrz Miasta i Gminy Pan Sławomir Bogucki na ręce Pani Dyrektor złożył kwiaty, życzenia i podziękowania za pracę wszystkim (emerytowanym i czynnym) pracownikom. Wszyscy byli zachwyceni występami dzieci, które z pełnym zaangażowaniem umiliły ten wyjątkowy dzień.

5 listopada - Międzynarodowy Dzień Postaci z Bajek. W tym dniu dzieci przebrane za ulubioną bajkową postać „żyły w świecie bajek”. Odbyły się wspólne tańce, zabawy, czytanie bajek, a na deser „małe co nie co”.

To przed nami....

9 listopada – Wieczornica z okazji 100 odzyskania przez Polskę Niepodległości Zapraszamy rodziców do obejrzenia spektaklu przygotowanego przez dzieci.

11 listopada – Przemarsz ulicami miasta z okazji Święta Niepodległości. Zapraszamy całe rodziny do wspólnego świętowania. Dajmy przykład dzieciom prawidłowej postawy obywatelskiej.

19 listopada - Konkurs „Mój przyjaciel Miś”. Zadaniem uczestników konkursu jest wykonanie pracy plastycznej przedstawiającej postać ulubionego misia, bohatera literatury dziecięcej lub uszycie własnego misia. Prace wykonane wybranymi przez siebie technikami oraz w dowolnym formacie składamy w grupach do **19.11.2018r.**

25 listopada – Światowy Dzień Pluszowego Misia. Zachęcamy, by tego dnia dzieci ubrały się na kolor pomarańczowy lub żółty i przyniosły do przedszkola ulubionego misia lub książeczkę z tym bohaterem.

26-30 listopada – Tydzień Integracyjny – W tygodniu obchodzić będziemy Dzień Życzliwości, Dzień Tolerancji, Dzień Osób Niepełnosprawnych. Zapraszamy do obejrzenia wystawy prac osób niepełnosprawnych

Oczym Rodzice wiedzieć powinni

Mały Patriot

**„Ojczyzna to taka kraina,
która w sercu się zaczyna”**

Cechą naszych czasów jest wielka zmienność świata, w którym przychodzi nam żyć. Wiąże się to z szybkim przekształcaniem otoczenia, technicznymi odkryciami, zmianami politycznymi i społecznymi. Tempo i zakres przemian, z którymi zapoznają się dzieci w wieku przedszkolnym, będą jeszcze większe, gdy wejdą one w dorosłe życie. Problemem, który pozostanie zawsze aktualny, będzie stosunek człowieka do własnej Ojczyzny, przywiązanie i miłość do niej, a także poczucie wspólnoty ze wszystkim, co się w Polsce dzieje i co jej dotyczy. Wychowanie patriotów jest procesem długotrwałym i zaczyna się już od najmłodszych lat, gdyż żywa wyobraźnia małego dziecka, duża wrażliwość emocjonalna,

zaciekawienie światem sprzyja kształtowaniu obrazu Ojczyzny, który pozostaje na całe życie. Od tego, jaki obraz Ojczyzny ukształtuje się w umyśle i sercu dziecka, zależeć będzie, czy wejdzie ono w dorosłe życie świadome swojej tożsamości narodowej, pełne przywiązania do kraju ojczystego i ludzi w nim żyjących, wrażliwe na sprawy i zmiany dokonujące się w Polsce. Wychowanie patriotyczne rozpoczyna się już od progu rodzinnego domu i towarzyszy dzieciom również w przedszkolu i w codziennym życiu. To w rodzinie należy kultywować szacunek do symboli narodowych, do małej i wielkiej Ojczyzny. Dobry przykład rodziców dostarcza dziecku wzorów zachowania w kontakcie z symbolami narodowymi i reagowania na nie. Naśladowanie zachowania ojca lub matki w zetknięciu się z polskim godłem lub hymnem narodowym uczy szacunku do nich. Żadna grupa nie może istnieć, jeśli nie będzie miała wspólnego systemu wartości chroniącego tożsamość. Ojczyzna zatem to dobro fundamentalne, które pozwala i umożliwia osobie ludzkiej i wspólnocie osób być w pełni wartością dla samej siebie. Z tak rozumianym pojęciem Ojczyzny wiąże się patriotyzm. Patriotyzm jako miłość do Ojczyzny to przede wszystkim miłość, której przedmiotem jest społeczność jako wspólnota osób. Pierwszym i najważniejszym pomostem pomiędzy wychowaniem w rodzinie a placówką oświatową jest edukacja przedszkolna. W procesie kształtowania u dzieci obrazu Ojczyzny ważną rolę odgrywa przybliżenie symboli narodowych. Stanowią one łącznik między historią narodu, jego teraźniejszością i przyszłością. Zaznajamianiu dzieci z symbolami narodowymi powinna towarzyszyć radość, a jednocześnie poczucie powagi tematu. Symbole narodowe powinny również wzbudzać dumę u dzieci z tego, że są Polakami. Wspólne przeżywanie świąt narodowych i lokalnych, opieka nad miejscami pamięci narodowej, uczestnictwo w programach i konkursach o charakterze patriotycznym, wycieczki historyczno-krajoznawcze, śpiew pieśni patriotycznych integrują i ukazują dzieciom współczesne oblicze patriotyzmu. Warto podjąć się tego zadania, bowiem „Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”. Już u najmłodszych dzieci można budzić przywiązanie do ojczyzny, do swego miasta, uczyć dostrzegać jego piękno, słowem kształtować uczucia, z których po latach zrodzić się może prawdziwy, patriotyzm. Wykorzystując dziecięcą ciekawość i stałą gotowość do poznawania i przeżywania możemy formować plastyczną i wrażliwą naturę dziecka tak, by kiedyś słowo „Polak” i „Ojczyzna” wypowiadało z najgłębszą dumą.

E. Staszak

Jak reagować na nieodpowiednie zachowania dziecka

Jak radzić sobie z agresją u dzieci?

W przypadku zachowań agresywnych u dzieci należy wiedzieć, że są różne rodzaje i poziomy agresji, od „bycia niegrzecznym”, wulgaryzmów, przez niszczenie przedmiotów i bicie innych, aż po autoagresję, czyli agresję skierowaną ku sobie samemu. W sytuacji mniej groźnych zachowań agresywnych rodzic może próbować samodzielnie je zmienić poprzez spokojną rozmowę, ale także poprzez np. ignorowanie, nie zwracanie uwagi (słownej,

wizualnej). Istotne jest natomiast, by akcentować te momenty, a nawet całe dni, kiedy dziecko zachowuje się właściwie. Staramy się więc jak najwięcej chwalić (niekiedy nawet nad wyrost) pozytywne zachowania dziecka. Istotna jest tu forma pochwały.

Nie należy stosować zaprzeczeń typu: „O! Dziś nie przeklinałeś, nie zniszczyłeś żadnej zabawki. Brawo!”, czyli zaprzeczeń z negacją i do tego wymieniające ów **agresywne zachowania**. Zamiast takiej formy, warto odnieść się do tych aspektów, w których dziecko sobie dobrze poradziło, np. „Dziś ładnie posprzątałeś wszystkie zabawki i położyłeś je na swoim miejscu. Bardzo mnie to cieszy. Jesteś pracowity. Brawo!”.

Wydaje się, że taka forma komunikacji nie ma nic wspólnego z minimalizowaniem zachowań agresywnych, ze zmianą zachowania niegrzecznego dziecka.

Bezpośrednio może nie, ale ma ona jednak rzeczywisty (i ogromny!) wpływ na dziecko i jego wybory. Akcentuje to, co w dziecku dobre, a dziecko widzi i czuje, jakie zachowania skupiają uwagę rodziców, otoczenia, a poza tym wiąże się to z dużą dawką przyjemnych emocji. Jednocześnie, dziecko czuje, że inne jego zachowania nie są zauważane. Powyższa metoda sprawdza się w szczególności u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Istotny jest ponadto bliski i **szczerzy kontakt z dzieckiem** oparty na zaufaniu.

Jeśli dziecko nam ufa, „zaprasza” nas do swojego świata, to my orientujemy się, co dzieje się w jego życiu, jakie ma radości i smutki, obawy, itp. W ten sposób również możemy czuwać nad zachowaniem dziecka i jego wyborami. Poza obserwacją i dobrym kontaktem z dzieckiem warto na własnym przykładzie – jako rodzicu – pokazywać i mówić, jak można się zachować w trudniejszych sytuacjach, wybierając inne zachowanie niż agresywne. Oczywiście, tego typu komunikaty powinny być dostosowane do wieku dziecka.

Źródło strona internetowa - materiał opracowany na podstawie publikacji naukowej z zakresu psychologii

Elżbieta Sobieraj

Znaczenie granic w wychowaniu dziecka

Dzieci potrzebują uporządkowanego świata. Chcą znać reguły, które nim rządzą, wiedzieć czego się od nich oczekuje, jaki charakter mają ich relacje z innymi ludźmi, na co mogą sobie pozwolić i co je czeka, gdy posuną się za daleko. Granice odgrywają bardzo ważną rolę w procesie wychowania. Rodziców niepewnych powyższego stanowiska mogą przekonać następujące argumenty:

- 1. Granice dają poczucie bezpieczeństwa i stabilności** – dzieci mogą doświadczać silnego niepokoju, gdy są świadome, że mają w rodzinie największą władzę, kontrolę nad sytuacją i realne sprawstwo. Choć wiąże się to z niemal nieograniczonym dostępem do przywilejów, na dłuższą metę staje się zbyt dużym obciążeniem dla niedojrzałej osobowości. Dziecko oczekuje od rodziców mądrych decyzji i zdecydowanego wyznaczania jasno określonych granic, co daje mu poczucie ustabilizowanej, przewidywalnej i uporządkowanej rzeczywistości.

2. **Granice określają obszar akceptowanych zachowań** – wyraźnie ustalone, stabilne granice wytaczają dzieciom ścieżkę postępowania zgodnego z normami i zasadami, zarówno w rodzinie, jak i szerszych kręgach społecznych.
3. **Granice definiują związki z innymi ludźmi** – precyzują wzajemne wpływy, rozkład sił, hierarchię w kontekście kontroli i władzy, bardzo ważnych w relacji rodzic-dziecko.
4. **Granice pomagają odkrywać świat** – rodzice mogą ułatwić dzieciom ten proces poprzez rzetelne odpowiedzi na nurtujące pytania: Co jest w porządku, co nie jest i dlaczego? Jak daleko mogę się posunąć? Co się stanie, jeśli przekroczę wyznaczoną granicę? Czy wiąże się to z konkretnymi konsekwencjami?
5. **Granice wspomagają osobisty wzrost** – wraz z rozwojem dziecka granice muszą się rozszerzać. Stanowią punkt odniesienia dla rosnącej dojrzałości dziecka, są odzwierciedleniem szacunku, akceptacji i zaufania jakim darzą go rodzice.

Należy jednak pamiętać, że wytyczanie granic jest procesem dynamicznym. Z każdym dniem dzieci rosną, zmieniają się i wraz z rozwojem dojrzewają do coraz większej wolności i odpowiedzialności za siebie i innych. Granice stawiane pięciolatkowi z pewnością nie będą przystawać do potrzeb piętnastolatka i z pewnym prawdopodobieństwem mogą być nieadekwatne nawet dla innego dziecka w wieku pięciu lat. Każde dziecko winno być zatem traktowane wyjątkowo, a granice skrojone na miarę jego wieku, temperamentu i możliwości ich egzekwowania przez rodziców.

Dzieci potrzebują szansy, by kształtować w sobie poczucie odpowiedzialności, ćwiczyć kompetencje i poznawać świat. Zadaniem rodziców jest zapewnienie im takich granic, które będą stymulować i wspierać ich rozwój. Zatem, gdy obserwują oni gotowość swych dzieci do radzenia sobie z większą odpowiedzialnością i wolnością powinni przeorganizować dotychczasowe granice – poszerzyć je i dostosować do nowych warunków.

Granice, które określają zakres pożądanych i akceptowanych zachowań dziecka powinny być dość elastyczne – wyraźne i restrykcyjne, by jasno określić kierunek oddziaływań wychowawczych, ale również na tyle modyfikowalne i szerokie, aby ułatwić dziecku rozwój i zmianę. W zależności od stopnia swobody oraz siły kontroli rodzicielskiej wyróżnia się następujące typy granic wytyczanych przez rodziców:

1. **Zbyt sztywne granice** – dziecko doświadcza wówczas nadmiernej kontroli ze strony rodziców, jego swoboda jest znacznie ograniczona, a odkrywanie świata i zdrowe testowanie wręcz uniemożliwione. By zilustrować ten model wychowawczy wyobraźmy sobie nieco przerysowany obrazek – słońce, morze, rodzina wspólnie spaceruje na plaży. Nagle dziecko oświadcza, że chce sobie trochę popływać. Wówczas rodzic-specjalista od ekstremalnie sztywnych granic powie: „Dobrze. Dla twojego dobra umieścimy cię w specjalnej klatce do karmienia rekinów. Klatkę ustawimy tuż przy brzegu, żeby woda nie sięgała ci powyżej kolan. Będziemy wtedy spokojni, że nie stanie ci się nic złego.”
2. **Zbyt luźne granice** – czyli niedostateczna kontrola rodzicielska. Granice są na tyle szerokie, że aż prowokują do ich nadmiernego testowania. Dzieci cieszą się zbyt dużą swobodą i ignorują ewentualne ograniczenia. Ponadto podopieczni nie ponoszą żadnych konsekwencji swoich nieodpowiednich działań, a tym samym nie uczą się

odpowiedzialności. Wracając do naszego nadmorskiego przykładu – jak zareaguje rodzic, który wyznacza zbyt szerokie granice? Powie: „Oczywiście, jeśli chcesz – popływaj sobie. Tylko pamiętaj, żeby nie przekroczyć linii horyzontu.”

3. **Granice zrównoważone** – optymalne warunki rozwoju i wzrostu w ramach zrównoważonej kontroli rodzicielskiej i swobody odpowiedniej dla wieku dziecka i danych okoliczności. Zakres wolności wynika z odpowiedzialności dziecka, które w tym kontekście znajduje warunki dla zdobywania nowych umiejętności, przy zmniejszonej potrzebie testowania granic. Co rodzic wytyczający zrównoważone granice mógłby powiedzieć swojemu dziecku, które chce popływać w morzu? „Zanim wejdiesz do wody musisz poznać pewne zasady. Bezpieczeństwa przy brzegu pilnuje ratownik – poznasz go po czerwonej koszulce z napisem WOPR. Dzieci mogą pływać bezpiecznie tylko do linii wyznaczonej przez czerwone bojki – jeśli ją przekroczysz, ratownik zagwiżdże i będziesz musiał wrócić na brzeg. To będzie koniec twojej kąpieli na dziś. Czy wszystko jasne?”
4. **Granice niestabilne** – czyli brak konsekwencji w stopniu kontroli rodzicielskiej i zakresu swobody dziecka. Granice te powodują dezorientację dziecka i mogą rodzić bunt z jego strony. Przykładowa reakcja rodzica: „Wczoraj popływałeś sobie aż do bojek, dziś wystarczy, że pochłapiasz się nieco do kostek. Potrzymam cię za rękę. Tyle się teraz słyszy o nieszczęśliwych wypadkach. Nie spuszczę cię z oka.”

Opracowanie: D. Kurant,

źródło: Robert J. MacKenzie „Kiedy pozwolić? Kiedy zabronić.”

Ja też tutaj jestem! Rodzeństwo dziecka z niepełnosprawnością

Narodziny dziecka z niepełnosprawnością są dla rodziny ogromnym wyzwaniem psychicznym, fizycznym i organizacyjnym. Szczególną uwagę należy poświęcić zdrowemu rodzeństwu.

Jakie problemy w rodzinie powoduje pojawienie się dziecka z niepełnosprawnością?

Prawidłowe stosunki wewnątrzrodzinne, zaspokajanie potrzeb każdego członka rodziny, właściwa atmosfera wychowawcza, poczucie akceptacji i miłości to warunki niezbędne do pozytywnego wzrastania i rozwoju każdego człowieka. Pojawienie się w rodzinie dziecka, a szczególnie dziecka z niepełnosprawnością, burzy całą stabilną, wypracowaną strukturę rodziny. Wpływa na całokształt funkcjonowania systemu rodzinnego, odciskając piętno na każdym członku rodziny. Pojawiają się nowe wyzwania, obciążenia, trudności, z którymi borykają się wszyscy członkowie rodziny.

Problemy możemy podzielić na:

- problemy relacji w całej rodzinie,
- problemy relacji matka (rodzice) – dziecko (zarówno dziecko zdrowe, jak i dziecko z niepełnosprawnością),
- problemy w relacji małżeńskiej (partnerów),

- obniżenie kompetencji wychowawczych rodziców (stają się albo nadopiekuńczy, albo rygorystyczni),
- problemy opieki nad pełnosprawnym rodzeństwem,
- problemy w kształtowaniu kontaktów społecznych,
- brak możliwości zaspokojenia szeregu (często bardzo podstawowych) potrzeb rodziny oraz poszczególnych jej członków.

Z jakimi trudnościami borykają się rodzice:

- ciągle przemęczenie, stres,
- lęk o teraźniejszość i przyszłość,
- poszukiwanie specjalistów (trudności w dostępie do specjalistów),
- trudności finansowe,
- brak czasu na zaspokojenie własnych potrzeb (brak czasu dla siebie, brak czasu na rozrywki).

Szczególną uwagą i zrozumieniem należy obdarzyć zdrowe rodzeństwo dziecka z niepełnosprawnością. Choć tego nie pokazują, nauczeni być na drugim planie, oni szczególnie potrzebują uwagi, zrozumienia i akceptacji.

Co ze zdrowym rodzeństwem dziecka z niepełnosprawnością?

Pojawienie się w rodzinie dziecka z niepełnosprawnością może wpływać na zdrowe rodzeństwo w dwojaki sposób: **pozytywnie i negatywnie**. Badania pokazują, że wiek i płeć zdrowego rodzeństwa mają znaczenie na przeżywanie przez nie tej trudnej sytuacji. Różnorodne badania wykazują, że młodsze zdrowe rodzeństwo dzieci chorych jest bardziej wycofane niż starsze (szczególnie młodsze siostry). Inne badania wskazują, że trudniej mają dzieci młodsze lub jedyne rodzeństwo chorego brata lub siostry. Bez względu na różne podejścia badawcze, wniosek jest jeden: **zdrowe rodzeństwo dziecka z niepełnosprawnością napotyka na zdecydowanie więcej trudności w swoim codziennym życiu niż zdrowi rówieśnicy**. Ciągłe przemęczenie rodziców, skupianie szczególnej uwagi na dziecku z niepełnosprawnością, poświęcanie czasu, energii i finansów na usprawnianie, rehabilitowanie niepełnosprawnego brata czy siostry pozbawia dziecko zdrowe należytej mu uwagi, miłości i czasu. Zdrowe dziecko, nie chcąc dokładać kłopotów rodzinie, stara się zaspokajać swoje potrzeby we własnym zakresie, nie obciążając sobą innych, szczególnie ciągle przemęczonych rodziców. Skutkuje to u nich poczuciem osamotnienia, nie bycia kochanym, niewartym uwagi, bycia tym drugim, złości, smutku, odrzucenia. Wskazuje się również **pozytywne** aspekty wpływu rodzeństwa z niepełnosprawnością na zdrowe rodzeństwo.

Z pewnością są to: większa empatia, zrozumienie, wrażliwość, utrwalona hierarchia wartości, zahartowanie na trudne sytuacje społeczne i emocjonalne, szybsze dojrzewanie emocjonalne, świadomość wartości zdrowia, znacznie silniejsze instynkty opiekuńcze niż u zdrowych rówieśników.

Jakie trudności towarzyszą zdrowemu rodzeństwu dziecka z niepełnosprawnością:

- wyższy poziom lęku,
- częściej wycofują się z kontaktów społecznych,
- prezentują częstsze problemy w relacjach z rówieśnikami
- przejawiają więcej problemów w zakresie zachowania,

- prezentują niższą samoocenę,
- mają często negatywny obraz siebie,
- są bardziej narażone na zaburzenia emocjonalne i zaburzenia zachowania.

Opracowanie E. Doręda,

źródło; Żyta A., *Rodzeństwo osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną*, Impuls, Kraków

Jak umilić sobie jesień z dzieckiem

Lato odeszło już do lamusa. Nadeszła jesień. To taka pora roku, kiedy większość z nas myśli już tylko o jednym: byle do wiosny! Rzadko jesień bywa miła. Mało kto lubi tą porę roku. Jesień, to coraz krótsze i deszczowe dni. W czasie deszczu dzieci się nudzą, a gdy się nudzą, to przychodzą im do głowy szalone pomysły i potrafią nieźle narozrabiać. Niektórzy rodzice wybierają najprostsze rozwiązania i by mieć „święty spokój” kupują dzieciom tablety, komputery, smartfony, konsole do gier. Kiedy za oknem pogoda nie sprzyja wieczornym spacerom, ani zabawie na świeżym powietrzu, trzeba coś wymyślić, by najmłodszym zorganizować czas. Jesień to wspaniała pora roku na bycie dzieckiem... i rodzicem! W niczym nie ustępuje latu pod względem możliwości zabawy. Możemy zbierać kolorowe liście i tworzyć z nich bajeczne bukiety, robić ludziki z kasztanów, wydrążyć dynię i korzystać z jesiennych bogactw natury. Czas spędzony z dzieckiem jest bezcenny. Podczas zabawy obie strony relaksują się i wzmacniają swoje więzi.

Sposoby na magiczną jesień z dzieckiem

1. **Szukanie jesieni** – zbieranie kolorowych liści, kasztanów podrzucanie pod drzewa orzechów dla zwierzątek leśnych na zimę.
2. **Robienie jesiennych ozdób**, ludzików z kasztanów, koralików z jarzębiny, bukietów z kolorowych liści.
3. **Szycie ubranek** dla maskotek, lalek a potem ręczne zdobienie, przyklejanie, malowanie flamastrami do tkanin.
4. **Zabawy całą rodziną** w ciepło zimno, chowanego, fanty, lampa nos, głuchy telefon, kalambury, dzień dobry królu Lulu.
5. **Domowe odgłosy** – nagraj na dyktafon domowe odgłosy – zmywarka, pralka, uciekająca woda z wanny, zamykanie drzwi, krojenie warzyw i przetestuj rodzinę czy znają wszystkie odgłosy.
6. **Śrubki i nakrętki różnej wielkości** – daj dzieciom niech je dopasują do siebie (można grać z zawiązanymi oczami)
7. **Gra w gumę**
8. **Co to za smak** – zawiązane oczy, podajemy do spróbowania różne rzeczy.
9. **Pokaz mody**
10. **Domki z kartonów**
11. **Robienie pudełek na skarby**
12. **Ziemniaczane stemple**
13. **Rodzinny koncert życzeń**
14. **Rzucanie do celu kasztanami**, zrobienie drogi z kamyczków i skakanie tak, by nie dotykać kamyczków
15. **Taniec liści**, czyli zebranie dużej ilości i obsypywanie się nimi
16. **Sesja zdjęciowa** oczywiście jesienna.

Opracowanie: Elżbieta Doręda

Drodzy Rodzice

Serdecznie zapraszamy do udziału w Programie „Czytające Przedszkola”! To gwarantowany sposób lepszego przygotowania dzieci do szkoły i do życia!

Lata przedszkolne to dla każdego dziecka czas niezwykle intensywnego poznawania świata, gromadzenia wiedzy, rozwijania i doskonalenia wielu umiejętności. Kluczowym narzędziem poznawczym, a zarazem warunkiem dobrego funkcjonowania w społeczeństwie jest język. Pozwala on myśleć, zadawać pytania, opisywać świat i wyrażać swe opinie. Ułatwia zawieranie i pielęgnowanie znajomości, dzięki niemu można snuć marzenia i refleksje. Język potrzebny jest nie tylko dzieciom, które wciąż pytają "dlaczego?" i dzięki temu szybko się uczą, lepiej rozumieją świat i coraz sprawniej się w nim poruszają. Język potrzebny jest także dorosłym. To nasz największy sojusznik w kontaktach z innymi, w pozyskiwaniu informacji i wiedzy, w przekonywaniu do swoich racji. Ale język potrafi być też najgorszym wrogiem, gdy jest ułomny i nieporadny - utrudnia wtedy komunikację, jest przyczyną nieporozumień i porażek. Słaba znajomość języka to źródło ciągłych frustracji i poważna przeszkoda w osiąganiu sukcesów zarówno w życiu społecznym, zawodowym oraz prywatnym. Wczesne dzieciństwo jest wyznaczonym przez ewolucję, krytycznym czasem na naukę języka. Braków wyniesionych z tego okresu zwykle nie da się nadrobić. Dlatego nauczanie dzieci poprawnego, bogatego i pięknego języka oraz swobody w posługiwaniu się nim, jest jednym z najważniejszych powinności dorosłych wobec najmłodszych i darów, jakie możemy im przekazać. To prawdziwa przepustka do lepszego życia. Wprowadzając codzienne czytanie, przedszkole pomaga dzieciom w dobrym, a może nawet w doskonałym opanowaniu ojczystego języka. Zaszczepiona w dzieciństwie pasja do książek i czytania jest witaminą dla psychiki i umysłu dziecka, a jednocześnie chroni je przed uzależnieniem od mediów elektronicznych i fałszywych wartości masowej kultury.

Źródło: Kampania społeczna CPCD - „Czytające przedszkola”

Kącik logopedyczny

Jak wspomagać rozwój mowy dziecka?

Z Twoją pomocą dziecko da sobie radę.

- Mów do dziecka.
- Rozmawiaj z dzieckiem, wciągaj w rozmowę, pytaj o zdanie.
- Staraj się mówić tak, by dziecko widziało twoją twarz i usta, by nie tylko słyszało, co mówisz, ale i widziało, jak mówisz.
- Jak najwięcej czytaj dziecku.

- Śpiewaj z dzieckiem.
- Powtarzaj przy dziecku proste wierszyki.
- Opowiadaj bajki, rozwijaj wyobraźnię dziecka.
- Pokazuj dziecku świat, opisuj życie, które dzieje się dookoła, nazywaj czynności, które wykonujesz, przedmioty z otoczenia (np. „Teraz kroję chleb, popatrz, to jest chleb. Teraz smaruję go masłem.”).
- Motywuj dziecko do mówienia. Ciesz się z najdrobniejszych sukcesów, nawet jeśli wypowiedane przez malucha słowa czy zdania są jeszcze nieporadne lub niezrozumiałe. Niech dziecko wie, że warto się starać.
- Nie wyręczaj dziecka, nie mów za niego, nie zgaduj jego potrzeb.
- Zachęcaj dziecko do mówienia, mówiąc spokojnie i łagodnie.
- Odpowiadaj na pytania, choćby to samo pytanie było ci zadawane na okrągło. Jeśli przestaniesz odpowiadać, dziecko przestanie pytać i straci zainteresowanie światem i mową.
- Słuchaj uważnie, co dziecko ma ci do powiedzenia. Dziecko musi wiedzieć, że zostanie wysłuchane i że warto podjąć wysiłek mówienia, mimo że łatwiej jest pokazać palcem lub gestem.
- Zwracaj uwagę na odgłosy otoczenia, staraj się je z dzieckiem naśladować (np. szczekanie psa, dźwięk dzwonka, płacz dziecka, szum wody).
- Pokaż dziecku, że mówienie jest czymś ciekawym, służy porozumiewaniu się z innymi ludźmi i poznawaniu świata.

Ćwiczenia buzi i języka wspomagające rozwój mowy dziecka:

- Zsuń wargi w dzióbek, cmokaj.
- Naśladuj mlaskanie.
- Kłaskaj, naśladować jak jedzie konik.
- Zamknij buzię, nabieraj powietrza w policzki i rób balony.
- Rób na zmianę szeroki uśmiech i wąski dzióbek.
- Dmuchał na świeczkę, watkę, piórko lub papiererek.
- Chuchaj.
- Otwórz szeroko buzię, przy otwartej buzi licz górne zęby, podnosząc przy tym wysoko język.
- Otwórz szeroko buzię, język podnoś do podniebienia i opuszczaj.
- Wypychaj językiem – od środka – raz jeden, raz drugi policzek.
- Rób balon na zmianę w prawym i lewym policzku.
- Wyobraź sobie, że twój język jest pędzelkiem. „Maluj” czubkiem języka na podniebieniu różne wzory.
- Otwórz buzię, wsuwaj i wysuwaj język.
- Wyciągaj język na brodę.
- Kieruj język do kąć ust – zrób z języka wahadełko.
- Oblizuj usta dookoła, najpierw w prawo, potem w lewo.
- Wsuwaj język między rozchylone zęby.
- Wsuwaj długi i cienki język.
- Otwórz buzię, na zmianę dotykaj językiem górnej i dolnej wargi.
- Staraj się dotknąć językiem do nosa.

Uwaga!

Dzieci, które w czasie mówienia nawykowo wysuwają język z buzi, nie mogą wykonywać ćwiczeń, które wymagają wyciągania języka przed zęby, gdyż pogłębia to wadę wymowy. Dzieci te mogą wykonywać tylko pierwszą partię ćwiczeń.

Jak wzbogacać słownictwo dziecka

Mowa jest umiejętnością, którą warto doskonalić. Sposób wypowiadania się wpływa często na to jak jesteśmy postrzegani w danym środowisku. Im większy mamy zasób słownictwa, więcej poglądów na dany temat, tym lepiej jesteśmy odbierani. Warto od najmłodszych lat zadbać o rozwój mowy dziecka.

Rodzice, są najlepszymi terapeutami dla swoich pociech w tym wypadku, ponieważ to oni spędzają z nimi najwięcej czasu. Poniżej kilka przykładów zabaw, które mają na celu doskonalić sprawność językową i komunikacyjną dziecka.

Ćwiczenia rozwijające słownictwo dziecka

Zabawa w teatr – do zabawy możecie wykorzystać kukielki, pluszowe zabawki, lalki bądź sami możecie grać główne role. Zabawa wzbogaca słownictwo, nakłania do dialogu, rozwija wyobraźnię.

Opowiadanie – warto rozmawiać z dzieckiem jak spędziło dzień, w co bawiło się z kolegami, co ciekawego wydarzyło się w przedszkolu. Dziecko powinno budować zdanie po zdaniu, opowiadając w pierwszej osobie liczby pojedynczej: Wstałem wcześniej rano, zjadłem śniadanie – potem – Poszedłem z tatą do przedszkola – potem – Po przedszkolu bawiłem się w domu samochodami

Analiza problemów na głos – zabieg ten ma na celu rozwój myślenia przyczynowo – skutkowego oraz komunikacji międzyludzkiej. Dodatkowo, jeżeli dziecko opowiada o swoich problemach rodzicom, buduje się między nimi pewna więź. Pamiętajcie, aby głośno rozważać nad problemem i możliwościami jego rozwiązania.

Odnajdź drogę – zabawa polega na budowaniu precyzyjnych wypowiedzi, które mają za zadanie doprowadzić gracza do celu. Zabawa rozwija także orientację oraz wyobraźnię przestrzenną. Na początek możemy rozrysować sobie prowizoryczny plan parku, do którego mamy zamiar się wybrać (zaznaczamy ławkę, kosz na śmieci, duże drzewo, jeziorko, mostek (...)). Następnie na podstawie zaznaczonych na mapce punktów (znajdujemy się już w prawdziwym parku, który mamy odwzorowany na kartce) ukierunkowujemy gracza np. Idź w prawo do ławki, następnie przy koszu na śmieci skręć w lewo nad jeziorko. W miejscu docelowym może znajdować się skarb (np. batonik).

Zgadywanki opisywanki – podczas codziennych czynności zadawaj dziecku polecenia za pomocą opisu przedmiotu np. Podaj mi rzecz, którą można trzymać w torebce lub kieszeni, brzęczy i jej użycie może uchronić przed włamaniem. Raz Ty zadaj dziecku zagadkę, następnie dziecko Tobie.

Zabawa w dubbing – włączcie Waszą ulubioną bajkę, wyłączcie głos. Starajcie się podkładać swój własny głos pod odpowiednie postaci, wymyślając przy tym własne dialogi.

Nabywanie umiejętności opisywania własnych odczuć – wybierz z dzieckiem jakiś przedmiot np. łóżko. Następnie dziecko opisuje jakby się czuło, gdyby było wybranym przez Was przedmiotem. Dla przykładu: Jesteś łóżkiem. Jak się czujesz? Uwielbiam, gdy ktoś na

mnie siedzi. Lubię, gdy wieczorem domownicy kładą się spać. Lubię pościel i ciepło. Nie lubię, gdy śpi na mnie pies. Podoba mi się mój kolor i to, że jestem miękkie.

Co mogłoby się wydarzyć – analizujcie niektóre wydarzenia, zastanówcie się co mogłoby się wydarzyć, gdyby ktoś (bądź Wy sami) postąpił by w inny sposób, jakie byłyby konsekwencje, czy byłby szczęśliwszy (...).

Czytanie – czytajcie bajki, przynajmniej 15 min dziennie, przed snem. Głośne czytanie bajek wyrabia w dziecku nawyk słuchania, rozwija jego wyobraźnię, pobudza ciekawość, wzbogaca słownictwo.

Abstrakcja – malowanie abstrakcyjnych obrazków może okazać się fajną zabawą, gdy na koniec nadamy im treść i znaczenie. Dla przykładu: czarna plama w kropki oznaczać może kosmos, w którym (...).

Opracowanie Kącika Logopedycznego – Bogumiła Pawłowska

Wieści z grup

„SŁONECZKA”

Dzieci z grupy „Słoneczka” po wakacjach z nową energią wkroczyły w mury przedszkola. Wydorosłały i stały się bardziej świadome swoich czynów i słów. Z otwartymi ramionami i życzliwością przyjęły do grupy nowego kolegę Oskara.

W nowym roku szkolnym do zespołu nauczycielskiego dołączyli: pani Beata Królak – nauczyciel wychowania przedszkolnego, która dwa razy w tygodniu prowadzi zajęcia w naszej grupie oraz Pani Grażyna Karaszewska – nauczyciel języka angielskiego i Pan Piotr Derucki – nauczyciel muzyki, który prowadzi zajęcia rytmiczne.

Słoneczka są teraz jedną z najstarszych grup w przedszkolu ... a to zobowiązuje. Pomimo, że dopiero październik mamy już na swoim koncie sukcesy: dwa drugie miejsca w konkursie recytatorskim „A ja jestem Polak mały” dla Pawła Wojciechowskiego i Gabrysi Pawikowskiej. BRAWO MY!!! W planach mamy kolejne sukcesy.

Na co dzień dzieci uczą się przestrzegania zasad zgodnego życia, ze szczególnym naciskiem na swobodne i kulturalne wzajemne komunikowanie się. Wdrażają się do wspólnego rozwiązywania konfliktów, umiejętnego radzenia sobie w sytuacjach trudnych, dostrzegania różnic między dobrem a złem. W ciągu dnia mają czas również na zabawę, naukę i wyjście do ogrodu przedszkolnego. W codziennych sytuacjach dzieci uczą się wyrażania swoich myśli, potrzeb i stanów emocjonalnych. Poprzez ćwiczenia i zabawę stymulowane są do posługiwania się wyrazistą mową. Codzienne czytanie wprowadza dzieci w świat literatury dziecięcej.

E. Sobieraj

Muchomorki

Muchomorki szybko zaadoptowały się w przedszkolu, w nowej grupie. Bezkonfliktowo współdziałają z rówieśnikami. Chętnie biorą udział we wszystkich proponowanych zabawach i zajęciach – są ciekawi świata, z zainteresowaniem chłoną nową wiedzę. Korzystając z pięknej, jesiennej pogody dużo czasu spędzamy na spacerach oraz przedszkolnym placu zabaw – uczymy się tam bezpiecznej zabawy, dbamy o bezpieczeństwo swoje i kolegów. Dzieci były również na wycieczce, gdzie mogły podziwiać piękną, złotą jesień. Wycieczka jeszcze bardziej zintegrowała grupę – dzieci pomagają sobie wzajemnie, opiekują się sobą.

Muchomorki brały udział w przedszkolnym konkursie „Jestem ”, gdzie Marcelinka zajęła I miejsce, a Lenka i Oskar III. Bardzo jesteśmy z nich dumni. Na zajęciach otwartych gościliśmy rodziców, którzy obserwowali swoje pociechy podczas zajęć dydaktycznych z mowy i plastyki. Swoje umiejętności prezentowały na uroczystości z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Dzieci z naszej grupy są już po obserwacji wstępnej – rodzice zostaną zapoznani z jej wynikami na zebraniu. Dziękujemy rodzicom Igorka za nowe zabawki zakupione dla naszej grupy.

Elżbieta Doreda

Motyle

„Motyle” to wesoła 25 - osobowa gromadka pięciolatków i czterolatków. Pierwsze przedszkolne dni spędziliśmy na wzajemnym poznawaniu siebie, swoich upodobań i zwyczajów. Stworzyliśmy swój kontrakt, którego staramy się przestrzegać, aby czas w przedszkolu mijał nam miło i bezpiecznie. Dużo czasu bawiliśmy się na świeżym powietrzu korzystając z uroków pięknej jesieni. Okazało się, że jesteśmy radośni, spontaniczni i lubimy zdobywać nowe wiadomości i umiejętności. Bardzo chętnie bierzemy udział w zajęciach dodatkowych, uwielbiamy też malować farbami, lepić i wyklejać. Mamy już za sobą pierwsze uroczystości, wycieczki i występy. Szczególnie miło wspominamy „Spotkanie z Rogatkiem” czyli zajęcia z zakresu bezpieczeństwa kolejowego, odpowiedzialnego zachowania się w pociągu, a także w czasie poruszania się na obszarach stacji, przystanków i przejazdów kolejowych. Dużo radości sprawił nam Dzień Przedszkolaka i wycieczka do lasu, pokonaliśmy tremę podczas występu z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Teraz przygotowujemy się do Wieczornicy z okazji 100 – lecia Niepodległości naszej Ojczyzny. Przed nami wiele pracy: niektórzy z nas muszą dużo ćwiczyć rączkę – rysować, kolorować, pisać wzory po śladzie oraz wycinać; inni z kolei doskonałą wymowę pod czujnym okiem pani logopedy. Mamy jednak dużo zapału i chęci do pracy, więc z pewnością dobrze przygotujemy się do podjęcia nauki w klasie „0”.

Naszym cichym marzeniem jest, aby rodzice brali udział w życiu naszej grupy i przedszkola. Zapraszamy więc na zajęcia otwarte, uroczystości, czytanie. Czekamy też na propozycje współpracy od rodziców i dziadków przedszkolnych „Motyli”. Z góry dziękujemy!

D. Kurant

Misie

Misie to grupa trzylatków i czterolatków, które po raz pierwszy musiały się zmierzyć z tak trudnym zadaniem, jakim jest rozłąka z rodzicami. W pierwszych tygodniach września w grupie kilkoro maluchów niestety zrezygnowało, później doszły kolejne dzieci. Teraz uformowała się przemiła grupa trochę niepewnych, ale wesołych i ciekawych przygód przedszkolaków, które szybko zaadaptowały się i tym samym zdały egzamin na medal. Chętnie przebywają w przedszkolnej placówce i z wielkim zaangażowaniem biorą udział we wszystkich proponowanych zajęciach. Poznają przedszkole, panie i rówieśników, z którymi spotykają się codziennie. Dużo czasu spędzają na wspólnej zabawie, ale pamiętamy również o rozwijaniu umiejętności samoobsługowych. Podczas zajęć staramy się skupić uwagę, żeby poznać wiele nowych rzeczy. Uczymy się tańczyć, śpiewać, rysować i malować. Lubimy zabawy na placu zabaw i spacerować na świeżym powietrzu. Po dniu wypełnionym wrażeniami odpoczywamy słuchając muzyki relaksacyjnej i bajek. Dzieci w przedszkolu potrafią jeść

samodzielnie, nie znaczy to jednak, że w ogóle nie potrzebują pomocy. Czasem rozleje się kakao, czasem na podłogę spadnie widelec albo łyżka, a na spodnie wyleje się zupka. Pomagam dzieciom przy posiłkach, w razie potrzeby pani Henia przebiera ubrudzone spodnie i koszulki. Kiedy śniadanie się kończy, panie sprzątają ze stołów, a dzieci zabierają się do zabawy i nauki. Za nami pierwsze uroczystości takie jak Dzień Przedszkolaka czy Dzień Chłopaka. Korzystając ze słonecznej, jesiennej pogody pojechaliśmy na pierwszą wycieczkę autokarowa do lasu. Dużą atrakcją dla dzieci był wspólny posiłek na świeżym powietrzu. Apetyt dopisywał, a piękna pogoda sprzyjała zabawom w lesie. Oczywiście był też czas na pozowanie do zdjęć. Wycieczka była bardzo udana, a wspomnienia na pewno na długo pozostaną w naszej pamięci.

Marzanna Czyżniak

Jagódki

„Jagódki” z niecierpliwością oczekiwały na wrzesień i powrót do przedszkola. Wszyscy bardzo się cieszyli ze spotkania i tego, że nadal wspólnie będą się bawić i uczyć. Z radością powitali w grupie nowych przedszkolaków: Laurę i Natana, którzy bardzo szybko polubili przedszkole. „Jagódki” to wesola i energiczna grupa czterolatek. Dzieci są wesole, spontaniczne i coraz bardziej samodzielne. Lubią bawić się w małych grupkach, kolorować, lepić z plasteliny, grać na instrumentach perkusyjnych.

Cały czas pracujemy nad przestrzeganiem kontraktu grupowego, który przypomnieliśmy sobie na początku września. Mamy już za sobą aż trzy wycieczki w tym jedną ufundowaną przez rodziców z okazji Dnia Chłopaka - do sali zabaw w Ślesinie. Odnieśliśmy też swoje pierwsze sukcesy: w konkursie recytatorskim „A ja jestem Polak mały” oraz podczas występu z okazji Dnia Edukacji Narodowej, gdzie zachwyciliśmy pięknie wykonanym polonezem. W niedalekim czasie czeka nas Wieczornica z okazji 100 – lecia Odzyskania Niepodległości, w której weźmiemy udział i na którą już dzisiaj zapraszamy.

Zapraszamy też rodziców do współpracy, zarówno na rzecz grupy jak i przedszkola, czekamy na nowe propozycje i pomysły. Dzieci uwielbiają jak ich rodzice biorą udział w zajęciach otwartych, uroczystościach, głośnym czytaniu. Zapraszamy więc do naszej grupy i przedszkola przez cały długi rok.

D. Kurant

Biedroneczki

Grupa Biedroneczki to najmłodsze dzieci w przedszkolu. Skład naszej grupy to 8 czterolatek i 17 trzylatek. Wrzesień był czasem wielkiej próby zarówno dla dzieci, dla nas nauczycieli, jak i dla rodziców. Pierwsze dni w przedszkolu podczas dni adaptacyjnych przebiegły pod znakiem radosnej zabawy, gdyż w pobliżu znajdowali się mama lub tata. Inaczej sprawy miały się gdy w przedszkolu trzeba było zostać na dłużej i to bez mamy, tylko z panią. Nie obyło się, więc bez płaczu, małej lub dużej rozpaczki i innych przejawów tęsknoty. Na szczęście czas ten bezpowrotnie minął. Teraz każdego dnia cieszymy się sobą nawzajem, coraz lepiej się poznajemy i wspólnie bawimy się. Do ulubionych zabaw należą: „Karuzela”, „Balonik”, „Wiewióreczka”, „Pendolino” i „Kotki”. Tańczymy również bączki i taniec misiów oraz śpiewamy piosenki o paluszku i niedźwiadku. Uczymy się wierszyków, zaczynamy słuchać krótkich bajeczek i opowiadań. Potrafimy wiązać kółeczko i tworzyć pociąg, ustawiamy się w pary i zabieramy naszego zielonego węża na spacer po okolicy. Większość z Biedroneczek podejmuje próby rozbierania się i ubierania, korzystamy samodzielnie lub z niewielką pomocą z toalety i umywalni, samodzielnie próbujemy jeść dania przygotowane przez przedszkolną kuchnię. Każdego dnia uczymy się być dzielnymi i samodzielnymi przedszkolakami - jest to nasz główny cel do osiągnięcia w tym roku.

Warto też wspomnieć, że za nami udział w Dniu Przedszkolaka, kiedy to obejrzelśmy magiczny pokaz pana iluzjonisty, który bardzo nam się spodobał. Odebraliśmy pierwszą, krótką podróż autobusem na wycieczkę do lasu. Piękna pogoda, cudowna, jesienna przyroda i plecaki wypełniane smakołykami dały dzieciom wiele niezapomnianych wrażeń. Premierę miał również nasz występ podczas Dnia Nauczyciela, kiedy to w strojach biedronek (skrzydełka i czułki), zatańczyliśmy i wyrecytowaliśmy wierszyk właśnie o biedronce, zdobywając serce widowni.

Przed nami jeszcze wiele wyzwań w przedszkolu, którym na pewno sprostamy, gdyż Biedroneczki to niezwykle i bardzo sympatyczne przedszkolaki.

Magdalena Gregor

